

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

всѣки присѣтственъ день.

Годишна цѣна на „Държ. Вѣстникъ“:

за въ Княжеството 20 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ разности 35 лева.

ЗА ПУБЛИКАЦИИ

плаща се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща до администрацията му.

Год. XIII.

СОФИЯ, четвъртъкъ 12 декемврий 1891 год.

Брой 272.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

На първообразното съ собствената рѣка на Н. Ц. Височ. написано: „Утвърждавамъ присъдата“ Фердинандъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.

№ 474.

Господарю!

Съгласно чл. 31 отъ допълнението къмъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила тукъ приложена въ първообразъ имамъ честь да представя на благоусмотрѣнието на Ваше Царско Височество присъдата подъ № 2 отъ 18 януарий 1891 год. на Пловдивския апелативенъ сждъ, съ която е потвърдена присъдата на Хасковския окръженъ сждъ отъ 8 октоврий 1890 год. подъ № 119, колкото се отнася до подсждимий Станко Тоневъ, жителъ отъ село Бодурово, Чирпанска околия, който е осжденъ съ нея на смъртъ чрѣзъ обѣсване, по обвинението му въ предумишленно убийство, чрѣзъ одушване, съ цѣль за обиръ на Младена Ивановъ и жена му Стойка.

Тази присъда е влезла въ законна сила, понеже Върховний Кассационенъ Сждъ е оставилъ безъ послѣдствие подадената срещу нея кассационна жалба на обвиняемийтъ.

Съмь, Господарю, на Ваше Царско Височество, най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 25 октоврий 1891 год.

Управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията,
Д. Грековъ.

ПРИСЪДА

№ 2.

Въ Името на Негово Царско Височество
Българский Князь Фердинандъ I.

Гр. Пловдивъ, 18 януарий 1891 год.

Пловдивский апелативенъ сждъ, по углавното отдѣление, състоящъ отъ председателъ Георгий Груевъ и членове: Йорданъ Костовъ и Владимиръ Петковъ, при подсекретарьтъ Т. Атанасовъ и въ присѣтствието на прокурора Д. П. Минковъ въ открито сждебно засѣдание на третий януарий 1891 год. слуша доложеното отъ председателя углавно дѣло № 15 по описьтъ на 1891 г., заведено по въззивната жалба на Станчо Тоневъ отъ с. Бодурово, Хаджи-Елеска околия, живущъ въ г. Чирпанъ, сега арестантъ, противъ присъдата на Хасковския окръженъ сждъ отъ 8 октоврий 1890 год. подъ № 119, съ която е осжденъ на смъртъ по обвинението му въ предумишленно убийство чрѣзъ удушване на Младенъ Ивановъ и жена му Стойка отъ с. Бодурово съ цѣль за обиръ.

Въ засѣданието присѣтствува обвиняемий съ служебно назначений му защитникъ адвоката С. Скришовский.

Дѣлото състои въ слѣдующитѣ: Хаджи-Елеский окол. начальникъ съ телеграмма отъ 10 юлий 1889 год. съобщилъ на сждебний слѣдователь и на прокурора при Хасковския окр. сждъ, че на 9 срещу 10 юлий сжщата година прѣзъ нощьта Младенъ Ивановъ и жена му въ село Бодурово били одушени, неизвѣстно отъ кого, въ кжщата имъ съ цѣль за обиръ. — Предварителното слѣдствие, въ което били направени огледъ на мѣстото на прѣстѣпленieto и лѣкарско освидѣтелствование на удушениитѣ и въ което били привлечени като

обвиняеми различни лица, открило, че това ужасно прѣстѣпление било извършено отъ подсъдимий Станчо Тоневъ отъ г. Чирпанъ съ съдѣйствието на другаритѣ му Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ отъ с. Меричлеръ, Чирпанска околия, въ слѣдующитѣ обстоятелства: На 2 юлий 1889 год. Станчо Тоневъ отишълъ въ с. Меричлеръ, гдѣто поканилъ Проданъ Петровъ, Тотя Тяневъ и Тая Гачевъ, съ които се познавалъ отнапредъ, да иджтъ заедно съ него да убиятъ и обержтъ единъ богатъ человѣкъ въ с. Бодурово по име Младенъ, когото зналъ че има много пари, защото често купувалъ отъ него тютюнь. И троицата поканени се отказвали да взематъ участие въ тая работа, нъ като ги заплашвалъ Станчо Тоневъ, че ще ги убие единъ по единъ, тий му предложили да оставятъ тази работа за другъ пжтъ. Въ четвъртъкъ, 6 юлий, Станчо Тоневъ намѣрилъ Тая Гочевъ и му казалъ да обади на Тотя Тяневъ и Проданъ Петровъ да дойдатъ на едно опрѣдѣлено мѣсто да се срещнатъ въ недѣля, 9 юлий, и да идатъ да обержтъ Младена. Тогава Тотя Тяневъ и Проданъ Петровъ, уплашени отъ заплашванята на Станчо, рѣшили да отидатъ съ него като си взели по една тояга. Събрани и троицата на Чирпанския пжтъ, минали съ гемията рѣката Марица, за да върватъ въ с. Бодурово и по пжтя въ Каляийската рѣка срещнали Авраамъ Георгиевъ и Пая Христовъ отъ с. Каляий, които ловили риба, съ които се поразговорилъ Станчо Тоневъ, и отъ тамъ, като стигнали до една малка гора близо до Бодурово, запрѣли се да чакатъ да се стъмни. Около два часа по турски прѣзъ ношъта отишли къмъ къщата на Младенъ Ивановъ, която се намирала край селото и въ двора на която влезли, като прѣскочили единъ нискъкъ дуваръ, потропали на вратата, която била заключена отвжтрѣ, и Младеница като чула гласа на Станчо Тоневъ отворила и тии влезли вжтрѣ гдѣто чакали до гдѣ дойде Младенъ, който още не се билъ прибралъ. Слѣдъ около половинъ часъ Младенъ Ивановъ дошълъ поздравилъ гоститѣ, и като насѣдали около огнището, захванали да пазарятъ тютюнь съ Младена, който казалъ на жена си да иде въ другата стая да изнесе едно елпезе тютюнь за мостра; нъ догдѣ да се завърне жената, Станчо Тоневъ скочилъ и уловилъ Младена Ивановъ за гушата и безъ да му даде възможность да извика удушилъ го слѣдъ което вързалъ гушата му съ коланче, а когато Младеница се върнала отъ другата стая съ тютюня, Станчо Тоневъ се хвърлилъ и върху нея, та я

хваналъ за гушата и удушилъ и нея съ рждѣтъ си, слѣдъ което и нейната гуша прѣстисналь съ едно вжже. Слѣдъ това Станчо Тоневъ се растърсилъ изъ къщата и обралъ колкото пари намѣрилъ, и освѣнъ това взелъ едни дисаги, въ които турилъ 4—5 оки недробенъ тютюнь и ги далъ на Продана Петровъ, а на Тотя Тяневъ далъ Младеновата пушка, която била окачена въ стаята, гдѣто се извършило убийството. При обиска въ къщитѣ на обвиняемитѣ дисагитѣ се намѣрили въ къщата на Проданъ Петровъ а пушката въ плѣвнята на Тотя Тяневъ заровена въ сламата. На основание на тия данни отъ предварителното слѣдствие прокурорскій надзоръ при Хасковскій окр. сждъ съ предложение отъ 5-й юлий 1890 год. внесълъ въ сжда заключение за прѣкрятывание слѣдственното дѣло № 81/89 г. относително до Ангелъ Димовъ, Стоянъ Гоговъ, Иванъ Гоговъ, Илия Запряновъ, Димо Илиевъ, Иванъ Пеневъ, Тярко Геновъ и Запрянь Петровъ отъ с. Бодурово, Маринъ Пеневъ и Ангелъ Стефановъ отъ с. Габрово (турско) и Дони Петровъ и Петръ Руссиновъ отъ с. Карапча, които били привлечени като обвиняеми въ слѣдственното дѣло по убийството на Младенъ Ивановъ и жена му Стойка съ цѣль за обиръ, а относително до Станчо Тоневъ жителъ на гр. Чирпанъ и Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ отъ село Меричлеръ, Чирпанска околия, внесълъ обвинителенъ актъ, съ който ги прѣдалъ подъ сждъ за сждение съ участие на сждебни засѣдатели по обвинение на Станчо Тоневъ въ предумишленно убийство съ цѣль за обиръ на Младенъ Ивановъ и жена му Стойка отъ село Бодурово, а на другитѣ двама Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ въ помагание на първий за извършване прѣстѣплението, като поискалъ наказанието на Станчо Тоневъ по членъ 174 на Оттоманскій Наказателенъ Законъ, а на другитѣ двама като помагачи по чл. 175 на сжщия законъ.

Хасковскій окржженъ сждъ съ опрѣдѣление отъ 25 юлий 1890 год. под. подъ № 1062, като прѣкратилъ слѣдственното дѣло № 81/89 г. относително до горѣпоказанитѣ дванадесетъ души, съгласно съ заключението на прокурора, далъ по нататъшенъ ходъ на обвинителний актъ отъ 5 юлий 1890 год., въ отношение на обвиняемитѣ Станчо Тоневъ, Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ. Въ сждебното си засѣдание отъ 8 октоврий 1890 год., като разгледалъ дѣлото съ участие на сждебни засѣдатели, сждътъ призналъ Станчо Тоневъ отъ с. Бодурово, живущъ въ гр.

Чирпанъ, на 48 годишна възраст, българинъ, православенъ, жененъ, съ едно дѣте, подъ слѣдствие билъ, неграмотенъ, по занятие аргатинъ, за виновенъ въ това, че на 9 срещу 10 юлий 1889 год., когато се мръкнало около 1½ часа по турски наедно съ Тотя Тяневъ и Проданъ Петровъ извършилъ убийството на Младенъ Ивановъ и жена му Стойка, предумишлено чрѣзъ удушавание, първий съ едно коланче, а втората съ едно вѣже, за обиръ, а другитѣ двама Тотю Тянева и Проданъ Петровъ отъ с. Меричлери, Чирпанска околия, за виновни въ това, че взели участие като помагачи въ извършеното на 9 срещу 10 юлий 1889 год. убийство на Младенъ Ивановъ и жена му Стойка отъ Станча Тоневъ, чрѣзъ удушавание, и съ присѣда отъ 8 октоврий 1890 год. подъ 119 осѣдилъ Станча Тоневъ по чл. 170 и 174 на Оттоманския наказателенъ законъ на смъртъ, чрѣзъ обѣсване, а Тотя Тяневъ и Проданъ Петровъ по чл. 175 на Оттоманския наказателенъ законъ по на шест години затворъ съ окови и всичкитѣ троица солидарно на сѣдебнитѣ разноси за въ полза на хазната отъ 656 лева и 94 ст.; а вещественитѣ по дѣлото доказателства единъ пендаръ отъ 4 минца, двѣ махмудии, петъ хайриета, двѣ половини махмудии, двадесетъ и петъ ирмилици златни, три бѣли меджидиета, единъ кюстекъ, двѣ коланчета, двѣ кисии отъ платно, една трепка съ три муски, седемъ гривни, двѣ плетени интешии, три текъ голѣми пуфти, единъ чифтъ малки пуфти, два тепелика и др. да се повърнатъ на правоимеющитѣ наслѣдници на убититѣ Младенъ Ивановъ и жена му Стойка. — Съображенията на които е основана присѣдата на окръжния сѣдъ сж слѣдующитѣ: 1) че отъ самопризнанието на подсѣдимитѣ Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ се установява, какво първата недѣля преди злодѣянieto Станчо е отишълъ при Продана и като били тръгнали по пѣтя, Тотю, който се познавалъ само съ Продана, билъ повиканъ отъ Станча за да идатъ нейдѣ за пари въ с. Бодурово, като му е казалъ, че ще обержтъ единъ богатъ человекъ, а сегията недѣля (9 юлий) по ручокъ отишълъ у тѣхъ Таню Гочевъ и има казалъ, че Станчо чака, а тѣ като се оплашили отишли съ него и по пѣтя срещнали едни хора непознати, съ които Станчо се разговорилъ, слѣдъ което продължили пѣтя за село Бодурово; 2) че отъ показанията на сжщитѣ подсѣдими се доказва начинътъ, по който се извършило злодѣянieto, като само признаватъ, че когато дошли въ кж-

щата на Младена, Станчо повикалъ на вратата да му отворятъ и тогава жената на Младена извикала кой е? а Станчо отговорилъ: „азъ съмъ Станчо, не ме ли познавашъ“. И слѣдъ това жената на Младена отворила вратата, и като дошълъ Младенъ, който не билъ у кжщата, Станчо захваналъ да разговаря съ него и да прави пазарлжкъ за тютюнь, а Младенъ като накаралъ жена си да донесе едно елпезе тютюнь за мостра отъ другата стая, Станчо скокналъ, хваналъ Младена за шията и го удушилъ, като взелъ зунката и вързалъ Младена за шията, че слѣдъ туй се завърнала и Младеница, а Станчо се спусналъ върху нея оловиль я за шията съ ржката си и я удушилъ, като я вързалъ съ едно вѣже (кюстекъ). И че слѣдъ извършването на тѣзи убийства Станчо отишълъ по стаятъ да ратьрсева санджцитѣ и послѣ извадилъ една пушка и едни дисаги, които далъ на обвиняемитѣ Тотю и Проданъ, които вещи въ връщанието като ги дали на нѣкой си Димо отъ с. Алжнъ-Чаиръ, слѣдъ двѣ недѣли зелъ Тотю пушката и я занесълъ у дома си, като я заровиль въ плѣзнията, а дисагитѣ ги далъ на Продана; 3) че самопризнанието на подсѣдимитѣ Тотю и Проданъ е съгласно съ другитѣ доказателства и улики по това злодѣяние, защото отъ показанията на свидѣтельтъ Тяню Гочовъ излиза, че преди една недѣля отъ денътъ на убийството той билъ въ единъ дюкянъ заедно съ тримата обвиняеми, и като се почерпили станалъ разговоръ за да иджтъ и обержтъ единъ богатъ, а идущата недѣля 9 юлий като го намѣрили въ селото накарали го да иде съ тѣхъ, а той отъ страхъ е отишълъ на кжрътъ и тамъ расправиль всичко на свидѣтеля Танчо Гиневъ, отъ показанията на който се доказа, че обвиняемий Проданъ, който е билъ условенъ при него като аргатинъ, отсѣтствувалъ прѣзъ 9—10 юлий и като го попиталъ свидѣтеля Тяню Гочовъ, гдѣ е Проданъ и Тотю, той му е отговорилъ, че тѣ може да сж избити до сега, защото отишли да обержтъ единъ богатъ человекъ, вслѣдствие на което писалъ едно анонимно писмо до Ст.-Загорския окр. управитель; 4) обстоятелството, че обвиняемитѣ сж заминали рѣка Марица за с. Бодурово, въ сжщий денъ, се доказва отъ свидѣтелскитѣ показания на Авраамъ Георгиевъ и Паню Христовъ, които казватъ, че въ този денъ, когато ловили риба, видѣли трима души, отъ които Таню Христовъ позналъ Станча, като ги приближилъ зацалилъ една цигара и ги питалъ: кой е зацалилъ воденицата, която тамъ

била близо и му служила като къща слѣдъ което пристигналъ другаритѣ и продължили пътя си къмъ с. Бодурово; 5) обстоятелството което тоже помага на доказването виновността на Станча е, че той на 9—10 юлий отсъствувалъ отъ чифлика, гдѣто билъ условенъ за падаръ отъ Петръ Руссеновъ, Димо Петровъ и Михалъ Кировъ, а това се доказва отъ показанията на Михалъ Кировъ, който отишълъ въ чифлика тази недѣля 9 юлий и Станчо го нѣмало тамъ, а се завърналъ въ понедѣлникъ по 8 часа европейски, уморенъ и измокренъ, който казалъ, че билъ „насреца“. Сжщо отсъствието на Станча се установява и отъ свидѣтеля Дою Петровъ, на който когато се върналъ въ чифлика, Михалъ Кировъ му казалъ кждѣ е отишълъ Станчо, той щеше да ми сѣче дърва, а по пладнѣ даже и жената на Станча дошла да пита за него, защото го нѣмало, и послѣ дошълъ Станчо уморенъ и казалъ, че ходилъ на среща да си купува тютюнь, а отсъствието на обвиняемитѣ Тотю и Проданъ на 9 срещу 10 юлий се доказва отъ показанията на свидѣтелитѣ Маринъ Тотевъ и Тенчо Гиневъ; 6) че отъ прочетенитѣ показания на свидѣтеля Димо Станиславъ, дадени при предварителното дирение се установява обстоятелството, че той е посрещналъ и видѣлъ обвиняемитѣ, че носили една пушка и едни дисаги, които оставили нему да ги скрие и се върнали слѣдъ една недѣля да ги взематъ; 7) че отъ показанията на свидѣтелитѣ Теню Тодоровъ и Петко Тенчевъ се доказва, че у къщата на убититѣ било всичко расхвърляно и имало единъ денкъ тютюнь, отъ когото липсвало 5—6 оки тютюнь; 8) че вещественитѣ доказателства една пушка, дисагитѣ, нанизитѣ и едно вжже (кюстекъ), отъ които пушката се е намѣрила заровена въ къщата на Тотя, а дисагитѣ у дома на обвиняемий Проданъ, се установява, че тѣ били сжщитѣ на убития Младенъ Ивановъ, отъ свидѣтелскитѣ показания на Тенчо Гиневъ, Мара Тонева, Запряна Думчева, Мина Митева, Лата Запрянова, Ваню Гоговъ, Иванъ Пеневъ, Иванъ Ангеловъ, Стоянъ Гоговъ и Петко Вълчевъ, а че се намѣрили у обвиняемитѣ пушката и дисагитѣ, това се доказва отъ показанията на свидѣтелитѣ: Георгий Радевъ, Господинъ Димовъ, Паню Ангеловъ, Жеко Монева и Димитръ Колевъ, които сж направили обискътъ; 9) че отказването на обвиняемий Станчо да е извършилъ това злодѣяние, като каза, че билъ този день въ чифлика и че не е ходилъ въ с. Бодурово се опровер-

гава отъ изложенитѣ показания на свидѣтелитѣ: Авраамъ Георгиевъ, Таню Христовъ, Михалъ Кировъ и Дою Петровъ; 10) че отъ медицинскитѣ актове съставени отъ бившии Хаджи-Елески околийски лѣкаръ д-ръ Димитреско на 11 юлий 1889 год. подъ № № 107 и 106 се установява, че когато той отишълъ въ къщата на Младенъ Ивановъ, намѣрилъ въ една стая двѣ мъртви тѣла на Младенъ Ивановъ и Стойка Младенова, съ лицето на горѣ, ржцѣ расплати на земята и стиснати юмруци; отъ станалии вънкашенъ огледъ на тѣлото на Младена се указало, че Младенъ Ивановъ съ тѣлосложение здраво на гърлото билъ завързанъ съ единъ вълненъ червенъ домашенъ кордонъ три пжти завитъ около шията и завързанъ отъ предъ съ двата крайща, на лѣвата страна на гърлото три малки рани полукръгли дълги около 1 сантиметръ и дълбоки до месото на лѣвата лопатка, една накожна рана одраскана дълга около три сантиметра, широка 1½ сантиметра, на лѣвий лакатъ на ржката пакъ сжщо една рана одраскана, голѣма около ½ сантиметръ, грждитѣ отъ ципитѣ на горѣ съ главата заедно напълнени съ кръвь и посинели; цѣлий гърбъ билъ покритъ съ сини смъртни пятна. Отъ вжтрѣшенъ огледъ се указало у гърлото подъ кожата много черна съсирена кръвь, на дихателното гърло Trachea-tega съвършено строшено, на лѣвата страна по главата на темената кость съсирена черна кръвь около 10 сантиметра кръгло, всичкитѣ артерии по главата и венитѣ на ципитѣ на мозъка и вжтрѣ въ мозъка много напълнени съ черна кръвь гжста, бѣлитѣ дробове напълнени съ черна кръвь и съ много малко въздухъ, сърцето съ кръвь, а другитѣ органи нормално. Причината на смъртта на Младена е задушване съ голѣма сила отъ нѣколко души, раната на гърлото е произведена съ дѣсна ржка, а ранитѣ на лѣвата лопатка и лѣвий лакатъ сж произведени когато билъ удушаванъ, а сгжстената кръвь на теменната кость произхожда отъ силенъ ударъ на тежакъ предметъ, или отъ ударъ въ земята. Всичкитѣ рани му сж нанесени още когато е билъ живъ, а смъртта не е послѣдвала моментално. Отъ вънкашенъ огледъ на труптѣ на Стойка Младенова се указало, че Стойка съ тѣлосложение здраво била завързана на вратѣтъ съ вжже отъ конски дългъ кюстекъ, на лѣвата ржка на дланята отъ горѣ малкия прѣстъ една рана пълна съ червена гжста кръвь, голѣма около три сантиметра съ раскъсани крайща и дъл-

боки до месото, гръдитъ отъ цицитъ на горѣ съ главата наедно напълнени съ кръвь и цѣль гърбъ покритъ съ сини смъртни пятна. Отъ вж-трѣшенъ огледъ се указало у гърлото подъ кожата много черна сгъстена кръвь, на дихателното гърло Trachiartera съвършено строшено, всичкитѣ артерии и вени по главата, на цицитъ, на мозъка много напълнени съ черна сгъстена кръвь, бѣлитѣ дробове напълнени съ черна кръвь съ много малко въздухъ, сърдцето пълно съ кръвь, а другитѣ органи нормално. Причината на смъртта на Стойка Младенова е задушаванieto съ голѣма сила отъ нѣколко души, а смъртта не е послѣдвала моментално; 11) че всичкитѣ по това дѣло доказателства съпровождатъ предшествующи именно: посрещанieto на обвиняемитѣ съ Таню Гочевъ една недѣля преди убийството; разговорътъ имъ за убийството и обирътъ на единъ богато челоуѣкъ Младенъ Ивановъ, вижданieto на тримата обвиняеми идущата недѣля, день на извършеното злодѣяние, разговорътъ на Станчо къмъ пѣтьтъ съ Аврамъ Георгиевъ и Таню Христовъ, отсѣтствието на обвиняемитѣ на 9 срещу 10 юлий, самопризнанieto на подсѣдимитѣ Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ, срещанieto имъ въ връщанieto съ свидѣтели Димо, намѣренитѣ вещественни доказателства, една пушка у дома на Тотя, а дисагитѣ у дома на Продана, които принадлежали на убитий Младенъ Ивановъ, съставляватъ цѣлокупно взети силни доказателства, за виновността на подсѣдимитѣ Станчо, Проданъ и Тотя, че първий е извършилъ като авторъ убийството на Младенъ Ивановъ и жена му Стойка, а другитѣ Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ сж помагали въ това злодѣяние, и които убийства се констатираатъ напълно, че сж извършили чрѣзь удущване отъ горѣказанитѣ медиколегални актове; 12) че стъ изложенитѣ обстоятелства напълно се доказва, че обвиняемия Станчо съ другаритѣ си Тотю и Проданъ сж размислили и сж предначартали извършванieto на това злодѣяние съ цѣль за обиръ, защото отъ по-напредъ той ги е предизвикалъ въ това, т. е. да иджтъ и обержтъ единъ богато челоуѣкъ, слѣдователно трѣбва да се приеме, че извършеното злодѣяние било съ предумишление; 13) че обвиняемитѣ Тотю и Проданъ като самопризнаватъ, че сж извършили това злодѣяние, възразяватъ, че сж го извършили не по свое шение, а по принуждение, на което не имъ било възможно да противостоятъ; нъ това домогване на обвиняемитѣ не може да

се вземе подъ вниманче, защото насилието или е физическо *vis absoluta*, когато той гдѣто извършва едно прѣстѣпно дѣяние не е освѣнъ единъ органъ на дѣяца, безъ да има никакво самоволно дѣйствие, нѣщо което не съществува въ данный случай, или е психологическо *vis compulsiva* и тогава трѣбва да се приеме, че този, който дѣйствува по това насилие, самоволно се е подчинилъ въ насилието *coactis violent*, и за това всеко дѣйствие като произлиза отъ волята му, то трѣбва да се вмѣнява, а може само да служи като смегчающе обстоятелство, освѣнъ ако вслѣдствие на това психологическо насилие е произлѣзло едно умственно побъркване; въ дадения случай ако и да възразяватъ обвиняемитѣ, както и защитникътъ имъ, че сж извършили това злодѣяние чрѣзь насилие психологическо, то отъ самитѣ обстоятелства не може да се приеме подобно насилие, което да отнеме вмѣнението имъ въ това злодѣяние, защото законътъ предвижда този случай само тогава, когато опасността е неизбѣжна и насилений е въ обѣждане, че безъ извършванieto на прѣстѣплението не може да отстрани тази опасностъ, а отъ изложенитѣ обстоятелства напълно се констатира, че обвиняемитѣ Тотю и Проданъ не само по-напредъ имали врѣме да избѣгнатъ всека опасностъ, отъ страна на Станчо, нъ и слѣдъ извършванieto на злодѣянието се доказва, че тѣ сж зели пушката и дисагитѣ съ тютюня и че никакъ не сж казали на свидѣтеля Таню Гиневъ, че сж извършили това злодѣяние; 14) че отъ испитанитѣ свидѣтели напълно се подкрѣпява, че Станчо по миналото му поведение е билъ опасенъ челоуѣкъ и злодѣецъ, още повече това напълно се доказва и отъ съпротивлението му противъ стражаритѣ, когато билъ въ конюшната казарма въ г. Хаджи-Елесъ, а тѣзи обстоятелства влияжтъ за да се признае виновенъ при отежителни обстоятелства, и 15) че признатитѣ за виновни и осѣденитѣ лица се наговарватъ съ исплащанieto на едебнитѣ по дѣлото разноски.

Отъ тая присѣда, обявена въ окончателна форма на 22 октоврий 1890 год., Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ останали задоволни, а Станчо Тоневъ я обжалувалъ въ законний срокъ съ въззивна жалба по слѣдующитѣ причини: че окр. сѣдъ не му далъ възможность да расправи всичко подробно за свое оправдание, а се основалъ на показанията на осѣденитѣ Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ, които му били гонители, защото преди двѣ години се скаралъ съ тѣхъ и тий

му се заканили и сега намѣрили случай да го наклѣветаятъ; че свидѣлитѣ Аврамъ Георгиевъ и Паню Христовъ отъ злоба къмъ него го клѣветили, по причина, че прѣди двѣ години неприелъ тютюнь контробанда, който занесли въ къщата му за да го продадѣтъ; че ако отсъствувалъ отъ чифлика на 9 юлий 1889 г., както казвалъ свидѣтелъ Михалъ Кировъ, то било, защото тогава пазилъ нивята и само вечеръ за спане ходилъ въ чифлика, а жена му не знаела нищо и говорила по хорски съвѣти; че ако свидѣлитѣ полицейски стражири Дмитръ Атанасовъ, Апостолъ Атанасовъ и Иванъ Ганчовъ казватъ, че се противилъ, той нищо непомни, понеже го направили уморазбърканъ отъ биение ритание съ чизми и мѣчение при изслѣдванieto му.

Слѣдъ обясненията на обвиняемий, изслушването заключенията на прокурора, рѣчта на защитника и послѣдната дума на подсѣдмий, сѣдѣтъ въ съвѣщанието си за разрѣшение въпроситѣ положени въ въпросния листъ като взе въ съображение: 1) че отъ първитѣ единадесетъ съображения на обжалваната присѣда относително до фактическата частъ, които апелативний сѣдѣ приима, се доказва, че подсѣдмий Станчо Тоневъ по предварително споразумѣние съ Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ да оберѣтъ Младенъ Ивановъ въ с. Бодурово на 9 срещу 10 юлий 1889 г. прѣзъ нощта заедно съ другаритѣ си отишълъ въ къщата на речений Младенъ Ивановъ, когото познавалъ отнапредъ подъ предлогъ да купува тютюнь и съ сѣдѣствието на другаритѣ си Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ убилъ Младенъ Ивановъ и жена му Стойка, чрѣзъ удушване, слѣдъ което обралъ колкото пари намѣрилъ въ къщата, като взелъ и едни дисаги съ 4—5 оки недробенъ тютюнь и една пушка; 2) че домогванията на подсѣдмий Станчо Тоневъ, какво съобвиненитѣ съ него Тотю Тяневъ Проданъ Петровъ, както и свидѣлитѣ Аврамъ Гочевъ, Паню Христовъ и Михалъ Кировъ, го клѣветили като билъ скаранъ съ тѣхъ немогѣтъ да се уважатъ, защото не само показанията на реченитѣ се съгласяватъ съ обстоятелствата провѣрени въ сѣдебното дирение, а и вземени въ свръзка съ показанията на другитѣ свидѣтели съставляватъ едно цѣло, което представлява послѣдователностъ и армония въ всичкитѣ си части. Намѣкването пакъ на подсѣдмий, че жена му казвала по хорски съвѣти е съвършено безумѣстно, защото не е испитвана жена му въ сѣдебното дирение, а само единъ

свидѣтель е показалъ, че жената на подсѣдмий на 9 юлий 1889 г. го търсила въ чифлика. А колкото до това обстоятелство, което подсѣдмий навежда въ въззивната си жалба, че при закарването му въ Х.-Еллесъ стражаритѣ го били и мѣчили, та станалъ като уморазбърканъ и не помни да се е противилъ съ оръжие, както казватъ стражаритѣ свидѣтели Дмитръ Атанасовъ, Апостолъ Атанасовъ и Иванъ Ганчовъ, то нѣма никое значение, защото показанията на тия свидѣтели не се касаятъ до нѣкое признание отъ подсѣдмий; 3) че убийството на Младенъ Ивановъ и жена му Стойка е извършено предумишлено съ цѣль за обира се доказва отъ самото наговаряние, което подсѣдмий Станчо Тоневъ е направилъ съ другаритѣ си Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ за обира на Младенъ Ивановъ, както и отъ начина по който е билъ туренъ въ дѣйствието заговорѣтъ, защото отъ показанията на свидѣлитѣ Тяню Гочевъ и Тячо Гиневъ се установява, което и осѣденитъ Тотю Тяневъ и Проданъ Петровъ признаватъ, че подсѣдмий Станчо Тоневъ още на 2 юлий 1889 г. имъ е предложилъ да идѣтъ да извършатъ обира и на 6 сѣщий мѣсець опрѣдѣлилъ за извършването на обира деня 9 юлий, когато и отишли въ с. Бодурово, а че въ предварителното имъ рѣшение да извършатъ обира е влизало и намѣрението да убиятъ Младена и Младеница, за да могѣтъ да извършатъ обира, се установява отъ самия тоя фактъ, че подсѣдмий Станчо Тоневъ съ другаритѣ си не е направилъ никой опитъ да извърши обира, безъ да го усѣтятъ Младенъ и Младеница, а щомъ като той и другаритѣ му стигнали до къщата имъ, потропали на вратата да имъ отворятъ и макаръ и да намѣрили въ къщи само Младеница, пакъ не се опитали да извършатъ обира, а чакали догдѣ дошълъ и Младенъ Ивановъ, и тогава убили чрѣзъ удушване и двамата и извършили обира; 4) че дѣянieto на подсѣдмий Станчо Тоневъ се предвижда отъ чл. 170 Отом. Наказ. законъ въ свръзка съ втората алинея на 174 отъ сѣщий законъ, които членове и единий и другий предвиждатъ смъртно наказание, така щото окр. сѣдѣ правилно е приспособилъ на подсѣдмий реченитѣ членове, като го е осѣдилъ на смъртъ. Тукъ обаче по реда на надзора апелативний сѣдѣ неможе да не забѣлѣжи, че окрѣж. сѣдѣ неправилно е квалифициралъ дѣйствието на другитѣ двама осѣдени въ извършване на прѣстѣплението като спомагание предвидено въ чл. 175 отъ Отом. Наказ. законъ,

защото ако и обвинителът е опрѣдѣлил свойството на прѣстѣплението имъ като спомагателство и поискалъ наказанието имъ по чл. 175 на речений законъ, сждътъ е билъ въ правото си и длъженъ да опрѣдѣли споредъ фактическия признаци квалификацията на участието на Тотю Тяневъ и Продонъ Петровъ, а участието на тия двама въ извършването на прѣстѣплението не е състояло въ косвенно спомагане, нъ въ прямо съдѣйствие на главния виновникъ Станчо Тоневъ, за извършване на прѣстѣплението, като се намирали на самото мѣсто на прѣстѣплението; 5) домогването на защитника, че окръж. сждъ съ участието на съдебнитѣ засѣдатели не констатира съ въпросний листъ, че дѣйствително убийството било извършено за да улесни друго едно предначертано прѣстѣпление, и слѣдователно на подсждимия Станчо Тоневъ, ако се отстрани предумишленността, немогла да се приложи втората алинея на чл. 174 отъ Отоманския Наказ. Законъ, а само първата, е неоснователна, защото първия въпросъ съдържа именно питане виновенъ ли е подсждимия въ убийството на Младена Ивановъ и жена му Стойка предумишлено за обиръ, и окръжния сждъ на основание на утвърдителния отговоръ е осждилъ рѣчения Станчо Тоневъ по чл. 170 и 174 на Отоманския Наказ. Законъ, като по самото свойство на прѣстѣплението е разумѣвалъ втората алинея на чл. 174. Истина, че въ въпросния листъ не сж означени подробно фактическия признаци на прѣстѣплението, което съставлява предметъ на обвинението, а сж употребени юридически термини, но при всичко това рѣшението на окръжния сждъ съ съдебнитѣ засѣдатели относително до фактическата частъ не представлява нѣкоя неясность, която да допуша различно тълкувание, за да се обявява въ полза на подсждимия. Слѣдователно, даже и да се отстрани предумишленността на убийството на Младенъ Ивановъ и жена му Стойка, това обстоятелство неможе да влияе за измѣнение наказанието на подсждимия Станчо Тоневъ, щомъ напълно е констатирано, че убийството е извършено умишлено за обиръ, което дѣяние сжщо влече смъртно наказание по втората алинея на чл. 174 отъ Отом. Наказ. Законъ; 6) че подсждимия Станчо Тоневъ не само е взелъ главно участие въ извършването двойното убийство съ цѣль за обиръ, а е билъ и инициаторъ и ръководител за извършването му, когато отъ друга страна въ негова полза не сжществуватъ никакви смекчающи виновността му обстоятелства; за това законътъ трѣбва

да се приложи въ всичката си строгость, и 7) че добититѣ чрѣзъ прѣстѣпното дѣяние вещи трѣбва да се повърнатъ на правоимѣющитѣ. По това обаче трѣбва да се забѣлѣжи, че вещественитѣ доказателства състоятъ не само въ вещи и пари намѣрени на мѣстото на прѣстѣплението и хванати у обвиняемитѣ, като добити чрѣзъ прѣстѣпното дѣяние, а и въ единъ нанизъ вземени отъ Тенча Геновъ въ село Бодурово (л. 218 на сл. дѣло).

За тия съображения, на основание на чл. 811, 815 п. 3), 818, 872 и 1002 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила и чл. 170 и 174 ал. 2 отъ Отоманския Наказ. Законъ,

Р ѣ ш и :

Отхвърля въззивната жалба на подсждимия Станчо Тоневъ като неоснователна и потвърдява, колкото се отнася до него, прѣсждата на Хасковския окр. сждъ отъ 8 октоврий 1890 год. подъ № 119.

Настоящата присжда е окончателна и подлежи на обжалване прѣдъ Върховния Кассац. Сждъ въ двѣ-недѣленъ срокъ, отъ деньтъ на съобщението ѝ въ прѣписъ на подсждимия.

На първообразното подписали: Предсѣдателъ: Г. Груевъ, членове: Йор. Костовъ и В. Ив. Петковъ и приподписалъ подсекретаръ: Т. Атанасовъ.

ПРОТОКОЛЪ

Днесъ на тридесетий ноемврий хилядо осемстотинъ деведесетъ и първа година, подписания помощникъ-прокурора при Хасковския окръженъ сждъ Константинъ Радевъ, въ присѣтствието на замѣстника на Хасковския околийский началникъ секретаря му Никола Нанчевъ, секретаря на сжщия сждъ Пантелей А. Кжневъ, Хасковския градский лѣкаръ д-ръ Борисъ Я. Шейнинъ и смотрителя на Хасковския окръженъ затворъ Иванъ Чавдаровъ, съгласно съ §§ IX и X отъ окръжното предписание на Министерството на Правосъдието отъ 2 септемврий 1886 год. подъ № 6545, часа въ 10 прѣди пладнѣ прѣстѣпихъ къмъ изпълнение присждата на Пловдивския апелативенъ сждъ отъ 3 януарий т. година. подъ № 2, съ която Станчо Тоневъ отъ с. Бодурово, Хаджи Еллеска околия, по обвинението му въ предумишлено убийство чрѣзъ одушване съ цѣль за обиръ Младенъ Ивановъ и жена му Стойка отъ сжщото село, е осжденъ на смъртъ чрѣзъ обѣсване, и която присжда е утвърдена отъ Негово Царско

Височество Българския князь съ височайше одобрень докладъ отъ 25 октоврий т. г. подъ № 474.

Часа въ 10 и 10 минути прѣди пладнѣ слѣдъ като свещенника Станчо Кожухаровъ приготви осждения по правилата на православното вѣроисповѣданіе за приеманіе на светото причастіе, изведе се въ оградата на Хасковския окръженъ затворъ гдѣто секретаря на сждѣтъ прочете присждата, слѣдъ което поржчахъ на палачитѣ да възведжтъ осждения Станчо Тоневъ на бѣсилката и извършатъ смъртното наказание чрѣзъ обѣсване.

Хасковския градски лѣкаръ слѣдъ като констатира въ 10 часа и 40 минути прѣди пладнѣ, че наказания Станчо Тоневъ е вече мъртавъ, тѣлото му се прѣдаде на полицията за погрѣбение, понеже наслѣдниците му не се явиха да го зематъ.

Гр. Хасково, 30 ноемврий 1891 год.

Подписали: помощникъ прокурора: Константинъ Радевъ, секретаря на Хасковския околийский началникъ Н. Нанчевъ, секретаря на Хасковския окръженъ сждъ П. А. Кжневъ, Хасковския градский лѣкаръ д-ръ В. Шейнинъ и смотрителя на Хасковския окръженъ затворъ, Ив. Чавдаровъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“

(Agence Balkanique).

Букурещъ, 10/22 декемврий. Г. Катарджи, предсѣдательтъ на съвѣта, обяви днесъ на камаритѣ, че е увѣдомилъ краля за вчерашното гласуване и че Негово Величество ще размисли.

Буда-Пеща, с. д. Камарата послѣ едно незначително разискване, прие при второ четение търговский договоръ съ Италия и послѣ ония съ Белгія и Швейцарія, както и ветеринарната конвенція и оная съ Германия върху патентитѣ и фабричнитѣ марки. — Споредъ „Pester Lloyd“ министр-предсѣдательтъ графъ Сцапари, ще извѣсти утрѣ на камарата предложението за разтурянието ѝ, което ще стане на 10 или 12 януарий (н. с.)

Петербургъ, с. д. „Journal de St. Petersbourg“ се научава, че г. Арнолдъ Вайтъ, Баронъ Хиршовъ делегатъ, е оставилъ Петербургъ слѣдъ многомѣсечно стояние, и че проекта му за укрѣждаваніето на едно дружество за колонизаціята на Евреитѣ, се е приелъ съчувственно. Г. Вайтъ е водилъ прѣговори съ министра на вътрѣшнитѣ работи относительно наименованието комитети, събираніето на израилитѣ записници, прѣобразуваніето режима на пашипоритѣ и други важни точки.

Лондонъ, с. д. Дукъ де Девонсиръ е починалъ; синъ му лордъ Хартингтонъ ще стане слѣдователно перъ. Г. Чем-

берленъ ще стане вѣроятно наслѣдникъ на лорда Хартингтона като главатаръ на лебараль юнисписитѣ

Парижъ, с. д. Епископъ Фреппелъ е починалъ.

Парижъ, с. д. Депутатската камара прие, безъ разискване, проекта на Брюкселската конференція. — Г. Меллевоа, въ съгласіе съ министра на въшнитѣ работи г. Рибо, ще запита въ сжботата у камарата върху Франко-Българския конфликтъ.

Цариградъ, 10/22 декемврий. Цариградската телеграфна агенція съобщава слѣдующата телеграмма относително Франко-Българский енцидентъ: На 5/17 декемврий Французский посланникъ г. Кампонъ е съобщилъ на турский министр на въшнитѣ работи Саидъ Паша, за прѣкъсванието сношенията съ България, като му изложилъ мотивитѣ и му извѣстилъ за скорошното подаване нога по тоя предметъ. Вслѣдствие на това съобщение Саидъ Паша събралъ свѣдѣнія отъ агентина на Княжеството г. д-ръ Вълковича, да ли българското правителство е било съобщило на г. Ланеля, управляющий Французското агентство, че г. Шадурнъ щялъ да бжде испѣденъ, и да ли е билъ опрѣдѣленъ единъ срокъ. Г. Д-ръ Вълковичъ отговорилъ, че не билъ въ течението на подробноститѣ, но че ще запита правителството си. На 7/19 декемврий г. Кампонъ прѣдаваше на Високата Порта слѣдующата нога: Французското посолство има честъта да донесе до свѣдѣніето на Високата Порта, че г. Шадурнъ, корреспондентинъ на агенцията „Navas“, билъ испѣденъ изъ Българската територия, безъ българскитѣ власти да сж счели за длъжностъ да поискатъ посрѣдничеството на французския въ София консулъ, което сж били длъжни да направятъ въ силата на договоритѣ, сключени между Турція и Франция, и които иматъ сила така сжщо и за България, неотдѣлна часть отъ Турската Имперія. Като донася това нарушение до свѣдѣніето на Високата Порта, французското посолство счита за длъжностъ да привлече вниманието ѝ върху послѣдствията, които едно нарушение може да има. — Малко слѣдъ вржчванието на тази нота г. д-ръ Вжлковичъ съобщилъ конфиденциално на Саидъ паша слѣдующата нога: Не е била размѣсна прѣписка между Французското Агентство и Българското Правителство относително испѣжданіето; но прѣзъ мѣсець април. полицията е била, по заповѣдта на министра на вътрѣшнитѣ работи, съобщила на г. Шадурнъ, че стоешието му въ България му било запретиено. По приятелската интервенція на нѣкои дипломатически агенти въ София, тази полицейска мѣрка е била отмиѣнена. При този случай господинъ Грековъ билъ казалъ на господинъ Ланель, че ако би г-нъ Шадурнъ да продължава и за напредъ да распрѣска клеветнически извѣстия за България въ вѣстникитѣ на които е билъ доказанъ дописникъ, стоянието му въ България щяло да бжде запрѣтено. Петнадесетъ дни преди испѣжданіето му г. Грековъ билъ увѣдомилъ г. Ланеля, че понеже г. Шадурнъ постоянноува въ своитѣ клеветения, щялъ да бжде испѣденъ и че г. Ланель би могълъ да донесе това на своето правителство, ако го считалъ за нужно. Г-нъ Ланель неможе да откаже този разговоръ, който впрочемъ е извѣстенъ на мнозина отъ агентитѣ въ София. — Портата е натоварила управляющий турското въ София комисарство Решидъ бей, да направи единъ рапортъ по тоя въпросъ. У Високата Порта прѣдодѣлва миѣнието, че България има право по въпроса, но не исправна е по формата.

О Б Я В Л Е Н И Я.

Дирекция на общественитѣ сгради.

ОБЯВЛЕНИЕ № 12,922.

На 30 того, часътъ по 2 слѣдъ пладнѣ, въ канцеларията на Варненската окръжна постоянна комиссия ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отлавание на предприемачъ постройката на една приврѣвременна желѣзнопѣтна станция въ гр. Варна.

Приблизителната стойностъ на предприятието възлиза на 17,532 лева 93 ст.

Искания залогъ е 877 лева.

Плановѣтѣ, смѣтката, поемнитѣ условия и единичнитѣ цѣни на предприятието могатъ да се виждатъ всѣки при сѣтственъ день и часъ въ канцеларията на Варненската окръжна постоянна комиссия.

Переговорка не се допуща.

Гр. София, 9 декемврий 1891 гд.

Директоръ: Ив. Д. Гошевъ.

Секретаръ: К. Стояновъ.

2—3

Трънско окръжно управление.

(Отдѣление финансово).

ОБЯВЛЕНИЕ № 8106.

Трънското окръжно управление отд. финансово, чрѣзъ настоящето извѣстява на интересующитѣ се, че на 20 и на 21 текущия мѣсець декемврий отъ 2 до 5 часътъ по диръ пладнѣ, въ помѣщенieto на Трънската окр. постоянна комиссия ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за доставката на слѣдующето количество облъкло, нужно за горската стража въ Трънското окръжие, а именно:

1) 10 шинели по 40 лева всичко	400 лева;
2) 29 мундира „ 20 „ „	580 „
3) 29 панталони по 15 лева всичко	435 „
4) 29 чифта ботуши по 40 л. всичко	1160 „
5) 10 колана по 1 л. 50 ст. всичко	15 „
6) 29 фуражки лѣтни по 5 л. „	145 „
7) 29 шапки по 5 лева всичко	145 „
8) 29 башлъци по 3 лева всичко	87 „
9) 29 гимнастически ризи по 10 л. всичко	290 „
Всичко 3.257 лева.	

Исканий залогъ е 162 лева и 85 ст.

Поемнитѣ условия, всичкитѣ книжа по търга, както и образцитѣ желающитѣ могатъ да виждатъ прѣзъ всичкитѣ работни дни и часове въ казанната постоянна комиссия.

Переговорката за намаление 5% върху цѣната получена на търга (20 декемврий) ще стане на 21 сѣщия.

Гр. Трънъ, 4 декемврий 1891 год.

Окръженъ управителъ: Н. Кабакчиевъ.

2—(4617)—2 Финансовъ чиновникъ: Н. Урумовъ.

Варненска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5052.

1) подъ надзора на Теккенското общинско управление, Балчикска околия, се намира безъ стопанитѣ (юва) единъ биволъ, 8-год., космъ черъ, дѣсното ухо рѣзано, подъ устата, на заднитѣ крака и опашката има бѣло, и

2) подъ надзора на Хасхрджийското общинско управление, Провадийска околия, една биволица, 8—10-год., космъ черъ, дѣсното ухо стрѣло-ухо, лѣвото ойма, едното око сиво, на лѣвата кълка знакъ „Ф“, опашката бѣла „ятжкъ буйнузлия“.

Ако до 41 день не се явятъ стопанитѣ имъ да си ги прибержтъ, ще се продаджтъ за въ полза на окр. касса.

Гр. Варна, 3 декемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Н. Щеревъ.

1—(4649)—1

За чл.-секретаръ: М. Петровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5056.

I. Подъ надзора на Новоселското окол. управление, се намиратъ слѣдующитѣ безъ стопанни (юва) добитъци:

1) биволица, 10-годишна, чакхреста съ лѣвото око, лѣвото ухо отдолу оймална, издъжъ-сакаръ, задний дѣсенъ кракъ и опашката бѣли;

2) биволица, 5 години, долната устна бѣла, сакараста, заднитѣ крака и опашката бѣли;

3) биволица, 12 години, караманеста, дѣсното око чакхресто и лѣвото ухо дюзъ кесикъ;

4) биволска теллица, 4-годишна, караманеста и на върха на опашката има бѣло, и

5) малаче, 3 години, сакарасто, на опашката бѣло;

II. Подъ надзора на Каралийското общинско управление, Добричка околия:

1) една кобила на 8 години, космъ червенъ, на челото малко бѣло, и

2) кобила, 5 години, космъ тъмно-червенъ;

III. Подъ надзора на Невшанското общинско управление, Провадийска околия:

1) крава, 3—4-годишна, космъ бѣлъ, дѣсното ухо разцѣпено, рога прави, и

2) теле женско, 2 години, космъ сивъ, дѣсното ухо рѣзано право и ойма;

IV. Подъ надзора на Ясхтѣвенското общинско управление, сѣща околия:

1) двѣ даначета, 3 години, космъ бѣлъ;

2) крава, 5—6-годишна, космъ бѣлъ;

3) малакия, 3-годишна, космъ черъ, караманеста, двѣтѣ ѣ уши разцѣпени, и

4) малаче, женско, 1-годишно, черно, сакарасто.

Ако до 41 день не се явятъ стопанитѣ имъ да си ги прибержтъ, ще се продаджтъ на публиченъ търгъ за въ полза на окръжната касса.

Гр. Варна, 4 декемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Н. Щеревъ.

1—(4648)—1

За чл.-секретаръ: М. Петровъ.

Шуменска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3339.

Въ Ески Джумайската град. загона, се намиратъ безъ притѣжатели (юва) слѣдующитѣ добитъци:

1) едно даначе, 1½ год., космъ сивъ и рога малки, и

2) едно конче, женско, 2½ год., космъ доврuestъ и други бѣлѣзи нѣма.

Ако притѣжателитѣ имъ отъ днесъ до 41 день не се явятъ и си ги прибержтъ, то тѣ ще се продаждъ за въ полза на окръжната каса.

Гр. Шуменъ, 3 декемврий 1891 год.

За предсѣдатель: К. Имуковъ.

1—(4647)—1

Чл.-секретарь: Кожухаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3341.

Въ с. Ришъ, Прѣславска околия, се намира безъ притѣжателъ (юва) едно даначе 3 год., - космъ сивъ, рѣстъ нискъ и на дѣсното ухо на средата има бѣлѣгъ.

Ако притѣжателя му отъ днесъ до 41 день не се яви и си го прибере, то ще се продаде за въ полза на окръжната каса.

Гр. Шуменъ, 3 декемврий 1891 год.

За предсѣдатель: К. Имуковъ.

1—(4646)—1

Чл.-секретарь: Кожухаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3343.

Въ с. Геолеръ, Новопазарска околия, се намира безъ притѣжателъ (юва) едно даначе, 3 год., космъ бѣл и рогата му нащѣдъ.

Ако притѣжателя му отъ днесъ до 41 день не се яви и си го прибере, то ще се продаде за въ полза на окръжната каса.

Гр. Шуменъ, 3 декемврий 1891 год.

За предсѣдатель: К. Имуковъ.

1—(4645)—1

Чл. секретарь: Кожухаровъ.

Руссенска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4281.

Въ с. Мусатларъ, Тутраканска околия, Руссен. окръжие, се намира безъ притѣжателъ (юва) единъ биволъ, на 3 години, съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: космъ черъ, на лѣвото ухо дюзъ кесикъ и замба, на правото ухо юренди кези и подъ опашката чирешне дамга сж.

Ако притѣжателя му въ расстояние на 41 день отъ днесъ не се яви да си го прибере, ще бжде продаденъ за въ полза на Руссенския окръженъ съвѣтъ.

Гр. Руссе, 5 декемврий 1891 год.

И. д. предсѣдатель: П. Карамаждраковъ.

1—(4644)—1

За секретарь: Хр. Узуновъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4286.

Въ с. Сѣново, Тутраканска околия, Руссенско окръжие, се намира безъ притѣжателъ (юва) една кобила, на 7 години, съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: космъ червено-черъ, безъ други бѣлѣзи.

Ако притѣжателя ѝ въ расстояние на 41 день отъ днесъ не се яви да си я прибере, ще бжде продадена за въ полза на Руссенския окр. съвѣтъ.

Гр. Руссе, 5 декемврий 1891 год.

И. д. предсѣдатель: П. Карамаждраковъ.

1—(4643)—1

За секретарь: Хр. Узуновъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4284.

Въ държавното земледѣлческо училище и образцовий чифликъ край градъ Руссе, се намиратъ безъ притѣжатели (юва) два коня червени.

Ако притѣжателитѣ имъ въ расстояние на 41 день отъ днесъ не се явятъ, да си ги прибержтъ, ще бжджтъ продадени за въ полза на Руссенския окр. съвѣтъ.

Гр. Руссе, 5 декемврий 1891 год.

И. д. предсѣдатель: П. Карамаждраковъ.

1—(4642)—1

За секретарь: Хр. Узуновъ.

Станимакско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2562.

Понеже търга за отдаване на закупувачъ град. валози „Октроа“ и „Бачъ“ на града Станимака за прѣзъ 1892, 1893 и 1894 год., произведенъ съгласно обявлението отъ 9 истекшаго подъ № 2,405 не се утвърди отъ общ. съвѣтъ поради получената неизносна цѣна, то обявява се на интересующитѣ се, че на 18 того, въ 11 часа преди пладнѣ ще се произведе въ помѣщенieto на общ. управление новъ търгъ съ тайна конкуренция.

Първоначалната цѣна е 153,000 л., а исканий залогъ 7,650 лева.

Офертитѣ ще се приематъ всѣки день и до 11 часа въ деня на търга въ запечатани пликове и придружени съ изискуемитѣ съгласно чл. 6 отъ закона за публичнитѣ търгове документи, а за переторжката до 3 часа слѣдъ пладнѣ на слѣдующий день, когато търга ще се поднови въ случай, че нѣкой наддаде 5% върху получената въ първоначалний търгъ цѣна.

Помнитѣ условия и таблицата за такситѣ които ще се взиматъ върху потребителнитѣ вещи, интересующитѣ се можжтъ да видятъ всѣки присѣствень день и часъ въ канцеларията на общ. управление.

Гр. Станимака, 3 декемврий 1891 год.

П. кметъ: А. П. Димитровъ.

2—(4582)—3

Секретарь: Н. П. Василиевъ.

Софийский апеллативенъ съдъ.

ПРИЗОВКА № 1914.

Гражданското отдѣление на Софийский апеллативенъ съдъ, съгласно ст. 115, п. 3 отъ Врѣм. Сжд. Правила, призовава наследницитѣ на покойния Стоянъ Геневъ, бивший жителъ на гр. Видинъ, да се яви предъ този съдъ слѣдъ три-мѣсечень срокъ, считанъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“, за да отговаря на апеллативенъ редъ на заведенный срещу Стоянъ Геневъ, отъ Кулската сиротска каса, за 1602 лева и 60 ст. по записъ.

Въ случай, че наследницитѣ на помѣнжтий Стоянъ Геневъ не се явятъ въ означений срокъ, то сждтъ ще постъпи съгласно ст. 302 отъ Врѣм. Сжд. Правила.

Гр. София, 5 декемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Миларовъ.

1—(4634)—3

Подсекретарь: Н. Х. Бояджиевъ.

ПРИЗОВКА № 3031.

Гражданското отдѣление на Софийский апеллативенъ съдъ, съгласно ст. 115, п. 3 отъ Врѣм. Сждеб. Правила, призовава наследницитѣ на покойния Майсторъ Димитръ Хаджиевъ, да се явятъ въ сждебната му зала най-късно слѣдъ 3-мѣсечень срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Дър. Вѣстникъ“, за да даждъ възраженията си по апеллативната жалба

на К. Помяновъ, повѣренникъ на Кръстю Ивановъ и с-ие, подадена срещу рѣшенчето на Софийский окр. сѣдъ отъ 15 май 1891 г. № 158, съ което тѣ — наслѣдниците на покойния Димитръ Хаджиевъ заедно съ Яне Христовъ, Щерю Димитровъ и др. още 7 души майстори сж осѣдени да заплатятъ на Кр. Ивановъ и с-ие само 3495 л. 50 ст. отъ искътъ му въ размѣръ на 4677 л. 57 ст.

Въ противенъ случай, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 302 отъ Врѣм. Сѣд. Правила.

Гр. София, 25 ноември 1891 год.

Предсѣдателъ: Миларовъ.

3—(4555)—3 Подсекретаръ: Н. Х. Вояджиевъ.

Софийский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА № 9920.

Софийский окр. сѣдъ, като извѣстява на интересующитѣ се, че Анча Младенова, жителка Софийска, възъ основание свидѣтелството подъ № 10673, издадено на 24 августъ т. г. отъ Столичното общинско управление, отъ което се установява, че тя е единственната наслѣдница на сина си Яначко Младеновъ, който преди 21 година заминалъ отъ г. София за въ странство и до днесъ не е извѣстно мѣстожителството му е заявила въ този сѣдъ дѣло за признаването ѝ за едничка наслѣдница на горѣказанный Младеновъ, призовава всичкитѣ наслѣдници на сѣщия Яначко Младеновъ, ако такива има, да се явятъ въ сѣщия сѣдъ въ расстояние на 3 мѣсеца отъ дельтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да заявятъ своитѣ права върху имотитѣ му на Яначко Младеновъ.

Гр. София, 12 ноември 1891 год.

Предсѣдателъ: Ив. Ивановъ.

3—(4557)—3 Подсекретаръ: А. Стойчевъ.

РѢШЕНИЕ № 158.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, Софийский окр. сѣдъ, по гражданско отдѣление, въ открито сѣдебно засѣдание на 10 май прѣвъ 1891 г., въ съставъ: предсѣдателствующий членъ: П. Половъ, членове: Д-ръ Г. Парусиадисъ и Д-ръ П. Зѣбовъ, при подсекретаря Георгиевъ, слуша доложеното отъ чл. Зѣбовъ на 10 май т. г. гражданско дѣло № 722 по описътъ за 1887 год., по искътъ на К. Помяновъ, повѣренникъ на К. Ивановъ и с-ие, срещу Я. Христовъ и др., както и срещу И. Грозевъ и с-ие, за 4677 л. 57 ст. отъ изравнение смѣтки.

Въ сѣдебното засѣдание присѣдствуваха: Ищцовий повѣренникъ К. Помяновъ, отвѣтникътъ Я. Христовъ и Н. Мановъ, повѣренникъ на другитѣ отвѣтници.

Обстоятелствата на дѣлото сж: съ исково прошение подадено въ този сѣдъ на 21 юлий 1887 г., К. Помяновъ, като повѣренникъ на Кр. Ивановъ и с-ие заявява, че Я. Христовъ, Д. Хаджиевъ, Щ. Димитровъ, Ат. Яневъ, Христо Петровъ, И. Христовъ, А. Константиновъ, Я. Тимовъ, Я. Георгиевъ и В. Христовъ дължели на довѣрителитѣ му отъ предприятието имъ по желѣзницата за изравнение смѣткитѣ имъ още 4677 л. 57 ст. и понеже неплащали доброволно, моли сѣдътъ да осѣди, както тѣхъ, така и Ив. Грозевъ и с-ие, което съдружие било приело върху себе си дългътъ имъ, да платятъ суммата 4677 л. 57 ст. заедно съ лихвитѣ имъ отъ завежданото искътъ, така и всички сѣдебни и по водение дѣлото разноски.

За преглѣждане смѣткитѣ на странитѣ назначена е била комиссия отъ вещи лица, която на основание книгата представени ней и отъ двѣтъ страни и изложила мнѣнието си въ единъ рапортъ.

Въ сѣдебното си засѣдание, сѣдътъ като изслуша свидѣтелитѣ и странитѣ, за рѣшение дѣлото взе предъ видъ, че майсторитѣ: Я. Христовъ, Д. Хаджиевъ, Щ. Димитровъ, А. Яневъ, Хр. Петровъ, И. Христовъ, Я. Тимовъ, Я. Георгиевъ, В. Христовъ и А. Константиновъ дължатъ на К. Ивановъ и с-ие, съгласно чл. 6 отъ арбитражното рѣшение отъ 21 ноември 1886 г., както и по представената отъ отвѣтницитѣ равномѣтка суммата 2150 л. за дѣски; 2) че сѣщитѣ отвѣтници дължатъ на ищцитѣ по чл. 3 отъ контрактътъ направенъ между двѣтъ страни 14% отъ суммата 180999 л. 39 ст. или 25339 л. 91 ст., както това признаватъ отвѣтницитѣ; 3) че сѣщитѣ самопризнаватъ да сж получили отъ ищцитѣ означенитѣ въ листъ А, подписанъ отъ вещитѣ лица, пари въ размѣръ на 141,438 л. 63 ст., които оставатъ да имъ дължатъ; 4) че сѣщитѣ майстори дължатъ на ищцитѣ взетитѣ пари отъ първитѣ отъ строителното дружество за смѣтка на ищцитѣ всичко 15,564 л. 60 ст., както това тѣ сами признаватъ; че отвѣтницитѣ дължатъ на ищцитѣ и 2594 лева за санитарната часть, понеже тѣ сж взели това задължение съ чл. 4 отъ казаный контрактъ, а при това този размѣръ тѣ неоспоряватъ, а съ свидѣтелитѣ си неустановиха, че ищца е удовлетворенъ за тази сумма чрѣвъ спиране отъ заплатитѣ на работницитѣ, понеже свидѣтелитѣ заявиха, че никакво спиране ота заплатитѣ на работницитѣ ищцитѣ не сж правили; 6) че отвѣтницитѣ трѣбва да платятъ на ищцитѣ и 85 лева тѣхенъ дългъ къмъ Нецо, както и 198 л. 10 ст. къмъ Братия Горанови, понеже и двата тѣзи дългове ищцитѣ сж платили, както се види отъ приложениитѣ при дѣлото расписки; 7) че отъ суммата, която ищцитѣ претендиратъ да сж платили за отвѣтницитѣ на Б. Колчевъ, сѣдътъ имъ признава само 638 л. 90 ст., която сумма е записана като дългъ на отвѣтницитѣ въ листъ А, понеже само тая сумма послѣднитѣ признаватъ, а за останалитѣ 375 л. 50 ст., като нѣма доказателство трѣбва да се не-удовлетворява ищцовата страна; 8) че събрани тѣзи сумми излиза, че отвѣтницитѣ дължатъ на ищцитѣ 187,370 л. 57 ст.; 9) че ищцитѣ признаватъ да дължатъ на отвѣтницитѣ по помѣнхатый контрактъ 180,999 л. 39 ст., както и други 1875 л. 68 ст.; 10) че по заключението на вещитѣ лица ищцитѣ трѣбва да заплатятъ на отвѣтницитѣ и 1000 л. за бараки и други предмѣти означени въ листъ Б, толкова повече, че ищцитѣ признаватъ, че тия бараки сж направени; 11) че по тия пунктове излиза, че всичко ищцитѣ дължатъ на отвѣтницитѣ 183,875 л. 57 ст. или слѣдъ изваждане на тая сумма отъ това, което има да зима, остава, че отвѣтницитѣ имъ дължатъ още 3495 л. 50 ст., и 12) че исканieto на ищцитѣ, щото Строителното дружество да бжде осѣдено на суммата, която дължатъ отвѣтницитѣ или поне да задържатъ такава сумма на майсторитѣ не може да се уважи, защото въ протоколътъ отъ 28/10/86 год., върху който ищцитѣ основаватъ това си искание, има само едно задължение на майсторитѣ да позволятъ на дружеството да имъ задържи известни пари; но нѣма никакво изявление на воля отъ страна на дружеството, слѣдователно то не може да се осѣжда да упражни едно свое право, което лежи въ волята му; на тия основания и съгласно чл. чл. 134, 138, 167, 185, 265 и 972 отъ Врѣм. Сѣд. Правила и чл. 15 отъ закона за адвоката

титѣ, сждѣтъ рѣши: Яне Христовъ, Щерю Димитровъ, Ат. Яневъ, Хр. Петровъ, Илия Христовъ, Янаки Томовъ, Яне Георгиевъ, Василь Христовъ и Анастасъ Константиновъ, отъ гр. София и наслѣдниците на Д. Хаджиевъ да платятъ на Кр. Ивановъ и с-ие 3495 лева 50 ст., както и 221 л. за сждебни, водение дѣлото и припадащата имъ се частъ отъ призовкитѣ, останалата частъ отъ искътъ на ищцитѣ се отхвърля като неоснователенъ; Кр. Ивановъ и с-ие да платятъ на хазната 59 лева за неплащани призовки, както и на Ив. Грозевъ и с-ие 197 л. за водение дѣлото.

Рѣшението е неокончателно и може да бѣде обжалвано предъ Софийскій апелативенъ сждѣ въ мѣсеченъ срокъ отъ недоволната страна, а отъ наслѣдниците на Д. Хаджиевъ въ сщий срокъ отъ еднократното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Гр. София, 15 май 1891 год.

Предсѣдатель на Соф. апел. сждѣ: Миларовъ.
1—(4556)—1 Подсекретарь: Н. Х. Бояджиевъ.

Варненскій окръженъ сждѣ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 5972.

Углавного отдѣление на Варненскій окръж. сждѣ, съгласно опрѣдѣлението си № 2102 отъ 28 августъ т. г. и ст. ст. 850 до 854 отъ Врѣм. Сжд. Правила, търси избѣгналиятъ отъ предварително дирение Адилъ Бала Арифовъ, изъ с. Кириджий, Добричко, обвиняемъ за кражба на конье.

Адилъ Бала Арифовъ, има слѣдующитѣ отличителни черти: 24—25-годишенъ, ръсть среденъ, камбурестъ, лице черно малко грававо, очи черни, мустаци малки, брада бръсната, облеченъ съ платнени черни гащи, басмена аладжена антерия и на главата фесъ съ синъ чамберъ.

Всѣй който знае гдѣ се намира помѣнхитъ Адилъ Бала-Арифовъ, умолява се да съобщи на близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се задължаватъ да го представятъ въ сжда.

Гр. Варна, 24 септемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Д-ръ Недевъ.
1—(4532)—1 П.-секретарь: П. Ивановъ.

Силистренскій окръженъ сждѣ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 3873.

Силистренскій окръж. сждѣ, на основание протоколното си опрѣдѣление отъ 13 септемврий т. година и съгласно ст. 850 отъ Врѣм. Сжд. Правила, търси отклонившия се отъ сждебно дирение Мехмедъ Калайджи Сюлеймановъ, изъ с. Рахманъ-Ашикларъ, обвиняемъ по углавното дѣло № 140/91 год., въ насилствено обезчестяване малолѣтния Сюлейманъ Салиевъ, изъ сщното село.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на Мехмедъ Калайджи Сюлеймановъ, сж: 20-годишенъ, циганинъ, ръсть високъ, лице черно, очи черни, мустаци малки и брада бръсна.

Който знае или би узналъ гдѣ се намира помѣнхитъ обвиняемъ умолява се да съобщи на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ задължаватъ се да го представятъ въ Силистренскій окръж. сждѣ.

Гр. Силистра, 29 ноемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Г. Мартиновъ.
1—(4560)—1 Подсекретарь: Д. Касабовъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 3875.

Силистренскій окръж. сждѣ, съгласно ст. ст. 850 до 854 отъ Вр. Сжд. Правила, дири отклонившия се отъ предварително дирение Дидовлу Исмаиль Сюлеймановъ, отъ с. Кавурга, обвиняемъ въ кражба на конье.

Отличителнитѣ бѣлѣзи сж: 35—38-годишенъ, ръсть среденъ, очи брада и мустаци черни, лице черно и костеливо и облеченъ въ вѣхти дрѣхи тъмни.

Всѣй комуто е извѣстно мѣстожителството на горний обвиняемъ длъженъ е да съобщи на мѣстнитѣ административни и полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го испратятъ въ този сждѣ.

Гр. Силистра, 29 ноемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Г. Мартиновъ.
1—(4559)—1 Секретарь: А. Ременковъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 3884.

Силистренскій окръж. сждѣ, съгласно ст. ст. 850 до 854 отъ Врѣм. Сжд. Правила, дири отклонившия се отъ предварителното слѣдствие Маринъ Тодоровъ Мешедону, изъ г. Силистра, обвиняемъ въ прекарване съ лотка тайно отъ стражата единъ обвиняемъ.

Отличителнитѣ му бѣлѣзи сж: 23—24-годишенъ, ръсть среденъ, лице валчесто и пълно, мустаци малки и черни, очи черни, носъ обикновенъ, коса черна и къдрава, облеченъ въ нови дрѣхи отъ синъ шаекъ, носи калпакъ обутъ съ чипици.

Всѣй комуто е извѣстно мѣстопрививанието на помѣнхитъ обвиняемъ длъженъ е да съобщи на мѣстнитѣ административни и полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го испратятъ въ този сждѣ.

Гр. Силистра, 30 ноемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Г. Мартиновъ.
1—(4558)—1 Секретарь: А. Ременковъ.

Кюстендилскій окръженъ сждѣ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българскій, Кюстендилскій окръж. сждѣ, въ публично сждебно засѣдание на 13 ноемврий 1891 г., въ съставъ: предсѣдатель: Хр. П. Славейковъ, членове: Спасъ Сейковъ и Иванъ Галчевъ, при подсекретаря Григоръ П. Димитровъ слуша доложението отъ предсѣдателя граждан. дѣло № 153 отъ 1887 г., по искътъ на Диаманди Ихчиевъ, изъ г. Кюстендилъ, повѣренникъ на бившитѣ Кюстендилски жители: Есма и Айше Ислямови Спахиеви, срещу бившитѣ Кюстендилски жители: Риджай Бегъ Мустафовъ и Исмаиль Ислямовъ Спахиевъ, а сега живущи въ Турция, за неправилно секвестриране на една овощна бахча, опѣвена за 15 т. лири заедно съ тазъ годишнитѣ ѝ произведения. Съгласно ст. ст. 134, 138, 167, 265, 281, п. 1, 186, 286, п. 1 и 972 отъ Врѣм. Сждеб. Правила и II приложение къмъ чл. 15 отъ закона за адвокатитѣ, рѣши задочно: признава искътъ на ищцитѣ за основателенъ, вслѣдствие на което вдига заповрътъ наложенъ по изпълнителний листъ № 5211 отъ 18 юний 1886 год., издаденъ отъ Кюстендилскій окръж. сждѣ, възъ овощната градина на Есма и Айше Спахиеви, лѣжаша въ чердата на с. Рашка-Грацица, състояща отъ 10 долюма, при съсъди: Дурмишъ Али, Салыхъ Ефенди, Колиба Мехмедъ съ градина и пътъ, който заповръ е наложенъ срещу Исмаиль Ислямовъ Спахиевъ, отъ Риджай Бегъ

Мустафовъ суммата 241 л. 40 ст. внесена въ съдътъ отъ продажбата, произведенията на градината да се предаде на ищитѣ. Осъжда наслѣдницитѣ на Риджай Бегъ Мустафовъ да заллатя на ищитѣ разности по дѣлото 104 л. и 01 ст. и 130 лева 52 стот. право за водение дѣлото. Осъжда така сѣщо ищитѣ Есма и Айше Спахиеви да внесатъ въ съдътъ 5 лева за 5 призовки.

Рѣшението подлѣжи на предварително изпълнение ако се внесе гаранция отъ 2610 л. 50 ст. и на обжалване предъ Софийский апелативенъ съдъ въ мѣсеченъ срокъ отъ еднократното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за отвѣтника, а за ищецътъ въ такъвъ же срокъ отъ приготвянето му 27 ноемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Хр. П. Славейковъ.

1—(4496)—1

Секретарь: Хр. Милтенювъ.

Руссенский окръженъ съдъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 192.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, Руссенский окръж. съдъ въ публично съдебно заседание на 26 ноемврий 1891 г., въ съставъ: подпредсѣдатель: Ив. П. Божковъ, членове: А. Икономовъ и Дръ В. Балджиевъ, при подсекретаря Жечю Чендовъ и въ присѣдствието на прокурора Атанасъ Андрѣевъ, слуша доложеното отъ члена Икономовъ гражданско дѣло № 137 по описа за 1891 г., заведено по заявлението на Митю Ивановъ Асеновъ, изъ г. Руссе, съ което моли съдътъ да го признай прякъ наслѣдникъ на покойния му синъ Димитръ Асеновъ, подпоручикъ отъ 6-й пѣши Търновски на Н. Ц. В. полкъ.

Съдътъ слѣдъ като изслуша доклада на дѣлото, устнитѣ обяснения на явившата се страна и заключението на прокурора, взе предъ видъ, че отъ представенитѣ просителтъ документи на пълно се установява, че покойния Димитръ Асеновъ, Подпоручикъ на 6-й пѣши Търновски на Н. Ц. В. полкъ е умруль не жененъ и че единственитѣ негови наслѣдници сѣ баща му Митю Ивановъ Асеновъ и майка му Параскева Стоянова Митова, изъ г. Руссе, въ качество на прями въсходящи наслѣдници и възъ основание ст. 23 отъ закона за наслѣдството, рѣши: признава Митю Ивановъ Асеновъ и съпругата му Параскева Митова, родена Стоянова, изъ г. Руссе, за наслѣдници на покойния имъ синъ Димитръ Асеновъ, бивши подпоручикъ въ 6-й пѣши Търновски на Н. Ц. В. полкъ: осъжда просителтъ Митю Ив. Асеновъ да заллати въ полза на хазната съдебни разности 23 лева за съдебно мито и три призовки незаплатени отпустнати.

Настоящото рѣшение е неокончателно и подлѣжи на обжалване по въззивенъ редъ въ 1-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ публикуването му въ „Държ. Вѣстникъ“.

Гр. Руссе, 26 ноемврий 1891 год.

Подпредсѣдатель: Ив. П. Божковъ.

1—(4530)—1

Подсекретарь: Ив. Я. Арнаудовъ.

ОБЪВЛЕНИЕ № 5250.

Руссенский окръж. съдъ дири отклонившиятъ се отъ съдебното дирение Ставри Танасовъ и Димитръ Захариевъ македонци варджии, съ неизвѣстно мѣстожителство, обвиняеми като съучастници въ кражба чрѣвъ взломъ, на които отличителнитѣ бѣлѣзи сѣ слѣдующитѣ: на Ставри Танасовъ 26—28-годишенъ, ръсть среденъ, гъсавъ, коса черна, очи сини, лице чисто, говори чисто, облеченъ съ сини

дрехи отъ американъ, а на Димитръ Захариевъ сж: 35 до 36 годишенъ, ръсть високъ, мустаи руси, брада бръсната, очи жълти, лице чисто и червено, говори чисто, облеченъ въ европейски дрѣхи черни и на главата съ сламена жълта капела.

Всѣкой комуто би станало извѣстно мѣстожителството на горѣпомянатитѣ обвиняеми се задължава да извѣсти за това на мѣстнитѣ административни и военни власти, а тѣзи послѣднитѣ да го представятъ въ този съдъ.

Гр. Руссе, 25 ноемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Д. Тодоровъ.

1—(4494)—1

Подсекретарь: Д. Срѣтенювъ.

ОБЪВЛЕНИЕ № 5254.

Руссенский окръж. съдъ дири отклонившиятъ се отъ съдебното дирение Темистокли Константиновъ, изъ г. Варна, обвиняемъ въ кражба на единъ златенъ кордонъ и пари въ разни монети, на когото отличителнитѣ бѣлѣзи сѣ слѣдующитѣ: 17-годишенъ, ръсть среденъ, коса кестаниева, вежди руси, мустаи едва наболи и руси, лице дългнесто и съ казмирени дрѣхи.

Всѣкой комуто би станало извѣстно мѣстожителството на горѣпомянатитѣ обвиняеми се задължава да извѣсти за това на мѣстнитѣ административни, полицейски и военни власти, а тѣзи послѣднитѣ да го представятъ въ съдътъ.

Гр. Руссе, ноемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Д. Тодоровъ.

1—(4379)—1

Подсекретарь: М. Н. Балкански.

ПРИЗОВКА № 5277.

Руссенский окръж. съдъ, на основание ст. 115 отъ Врѣм. Съдеб. Правила, призовава Порфирий Колобковъ, Графъ Александръ Яковлевичъ, Хесенъ Стембокъ, Ферморъ и Николай Феодоровичъ Надѣинъ, бивши Руссенски жители, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ сжщия съдъ сами лично или чрѣвъ свой законенъ повѣренникъ въ 3 мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговорятъ срещу заведения противъ тѣхъ искъ отъ Донка Д. Тенева, бивша Паница, живуща въ градъ София, за 20,000 златни лева по една полица.

Въ случай, че не се явятъ въ означения по горѣ срокъ съдътъ съгласно ст. 281, п. 1 отъ Врѣм. Съд. Правила, ще разгледа и рѣши дѣлото задочно.

Гр. Руссе, 26 ноемврий 1891 год.

Подпредсѣдатель: Ив. П. Божковъ.

1—(4492)—3

Подсекретарь: Ив. Я. Арнаудовъ.

ОБЪВЛЕНИЕ № 5392.

Углавното отдѣление на Руссенский окръж. съдъ дири отклонившиятъ се отъ предварителното дирение Викторъ Константиновъ, изъ г. Силистра, обвиняемъ въ кражба на конь.

Отличителнитѣ му черти сѣ: ръсть високъ и дебелъ, 43 годишенъ, очи кестаниени и малки, коса, мустаи и вежди руси, облеченъ съ шаечени панталони, палто и джелетка отъ сиво сукно, обутъ съ гети и на главата си носи черъ кожана калпакъ.

Всѣкому комуто би стане извѣстно мѣстожителството на горѣпомянатитѣ обвиняеми се задължава да извѣсти за това

на мѣстнитѣ административни и военни власти, а тѣзи послѣднитѣ да го представятъ въ този сѣдъ.

Гр. Руссе, 2 декемврий 1891 год.

Председатель: Д. Тодоровъ.

Подсекретарь: Д. Срътеневъ.

1—(4610)—1

Пловдивский окръженъ сѣдъ.

ЗАПРЪЩЕНИЕ № 6408.

Пловдивский окръженъ сѣдъ, гражданско отдѣление, обявява за звание, че съ опрѣдѣление отъ 12 ноемврий т. г. подъ № 1477 е допусналъ обезпечение на иска на Владимиръ Недѣлевъ, адвокатъ, повѣренникъ на Иванъ и Елисавета Тонджарови, изъ гр. Пловдивъ, противъ: Мехмедъ, Лютерие и Хафизе Хафизъ Ахмедови, жители изъ гр. Пловдивъ, V-а часть, за 2441 лева 95 ст., въ размеръ на сѣщитъ искъ, чрѣзъ налагане възбрана върху една къща, принадлежаша на реченитѣ отвѣтници и на ходяща се въ гр. Пловдивъ, III часть, срѣщу градската градина, между съѣди: къщата на Османъ Еф. Бесимовъ, Иванъ Сакънтивята, арсата на Емигюль Шерифова и пѣтъ, за която цѣль е съставена отъ нотариуса при сѣщитъ сѣдъ запрѣтителна статия отъ 15 ноемврий т. год. подъ № 347.

Гр. Пловдивъ, 25 ноемврий 1891 год.

Председатель: Н. Лафчиевъ.

Секретарь: Георги Буковъ

1—(4578)—1

Сливенский мирови сѣдъ.

ПРИЗОВКА № 2117.

1-й Сливенски градски мирови сѣдья, на основание чл. 115, п. 3 отъ Врѣменитѣ Сѣдебни Правила, призовава наследницитѣ на покойния Неджибъ Харачиоллу х. Юмеровъ, отъ гр. Сливенъ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ камарата му лично или чрѣзъ повѣренникъ, въ три-мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно обнародване на призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предъявения срещу тѣхъ искъ, отъ Ж. Даскаловъ, отъ гр. Сливенъ, повѣренникъ на Стефанъ Ахтаровъ, отъ сѣщитъ градъ, за 408 лева и 40 ст.

Въ случай на неявяване, сѣдътъ ще постѣпи съгласно чл. 115 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Гр. Сливенъ, 26 ноемврий 1891 год.

Мировий сѣдья: Д. Табаковъ

Секретарь: С. Г. Златаровъ.

3—(4529)—3

Бургазский околийски мирови сѣдья.

ПРИЗОВКА № 439.

Бургазский околийски мирови сѣдья, на основание чл. 115, п. 3 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Кючукъ Мехмедооглу Али, бившии жителъ на село Скевъ, Бургазска околия, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ въ камарата му най късно слѣдъ три мѣсеца отъ послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Дър. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му искъ отъ Бургазската земледѣлческа касса, за 517 гроша златни по записъ.

Въ случай на неявяване, сѣдътъ ще постѣпи съобразно съ ст. ст. 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

Гр. Бургазъ, септемврий 1891 год.

Мировий сѣдья: А. Славовъ.

Секретарь: Ив. Н. Мънгъровъ.

2—(4528)—3

Царибродский мирови сѣдья.

ПРИЗОВКА № 11,719.

Царибродский мирови сѣдья, на основание чл. 115, п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Сулиманъ х. Юсеиновъ, бившии жителъ на гр. Пиротъ (Сърбия) живущъ въ г. Чаталджа (Турция), да се яви въ камарата му лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ, въ два мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно обнародване на призовката въ „Дър. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му и Гога Кръстовъ, отъ гр. Царибродъ, искъ, отъ Ига Цветковъ, отъ с. Лукавица (Царибродска околия), за неправилно налагане запоръ на нива отъ 1000 лева.

Въ случай на неявяване, сѣдътъ ще постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

Гр. Царибродъ, 27 ноемврий 1891 год.

Мировий сѣдья: Димитровъ.

Секретарь: Н. Ив. Павловъ.

2—(4527)—3

ПРИЗОВКА № 11,720.

Царибродский мирови сѣдья, на основание чл. 115, п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Сулиманъ х. Юсеиновъ, бившии жителъ на гр. Пиротъ (Сърбия), живущъ въ гр. Чаталджа (Турция), да се яви въ камарата му лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ, въ два мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно обнародване на призовката въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му и Гога Кръстовъ, отъ гр. Царибродъ, искъ отъ Ига Цветковъ, отъ с. Лукавица, Царибродска околия, за неправилно налагане запоръ на нива отъ стойность 1000 лева.

Въ случай на неявяване, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Гр. Царибродъ, 27 ноемврий 1891 год.

Мировий сѣдья: Димитровъ.

Секретарь: Н. Ив. Павловъ.

2—(4526)—3

Каваклийский мирови сѣдья.

ПРИЗОВКА № 7811.

Каваклийский мирови сѣдья, на основание ст. ст. 114 и 115, § 3 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Вели Хюсеиновъ, бившии жителъ на с. Калфакъой, сега съ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция, да се яви въ камарата на Каваклийското мирово сѣдалище, слѣдъ три-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за отговоръ на предъявения срещу него искъ отъ Каваклийската земледѣлческа касса, за 800 гр. златни и лихвитъ имъ.

Въ случай на неявяване, мировий сѣдья ще постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

Гр. Каваклий, 14 ноемврий 1891 год.

2—(4524)—3 Мировий сѣдья: Н. А. Памуковъ.

Руссенский сѣдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА № 3228.

На основание ст. 430 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовавамъ господина Радо Сафаровъ, бившии Тутракански жителъ, а сега въ г. Каларашъ (Румѣния), да се яви въ канцеларията ми лично или чрѣзъ повѣренникъ въ расгояние на 15 дни отъ датата на послѣдното трикратно публику-

вание настоящето въ „Дър. Вѣстникъ“ и заплати дългътъ си 50 лева по изпълнителний листъ № 97, издаденъ отъ Тутраканския мирови съдия, въ полза на съгражданина му Шавель Петровъ.

Ако това не стори, то слѣдъ 10 дни отъ излячанието на горния срокъ ще пристѣпя къмъ описа на празното му мѣсто въ гр. Тутраканъ, до съсѣдитъ: плѣтъ и Илия Тършановъ.

Гр. Тутраканъ, 20 ноемврий 1891 година.
2—(4570)—3 Пом. съдеб. приставаъ: К. Кутевъ.

Плѣвенский съдебенъ приставаъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3416.

Подписанный, Ц. Тотевъ, съд. приставаъ при Плѣвенский окр. съдъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 2251, издаденъ отъ Плѣвенский окр. мир. съдия на 12 септемврий 1890 год., въ полза на Христо Сжловъ, отъ гр. Плѣвень, противъ Томо Вълковъ отъ с. Долни-Джбникъ, за 456 л. 40 ст. съ лихвитъ имъ по 12% год. и 22 л. 50 ст. съд. разноси и съгласно ст. ст. 451—465 отъ Врѣм. Съд. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Дър. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвень, слѣдующи: на длъжника недвижими имоти находящи се въ землището на с. Долни-Джбникъ, а именно:

1) нива, на „Камика“, около 12 дюл., при съсѣди: Миево Грашевъ, Маринъ Триловъ и Пено Поповъ, оцѣнена за 60 лева.

2) нива, на сжщото мѣсто, около 9 дюл., при съсѣди: Ниво Яковъ, Върбанъ Яковъ, Никола Цвѣтковъ Кжржелйский, оцѣнена за 40 лева.

3) нива, на сжщото мѣсто, около 6 дюл., при съсѣди: Иванъ Йотовъ, Йотко Дунчевъ и Цѣно Христовъ, оцѣнена за 30 лева.

4) нива, на „Двата Герана“, около 9 дюл., при съсѣди: Миево Радовъ, Хр. Ив. Ракийский и Иванчо Лукановъ, оцѣнена за 40 лева.

5) нива, на сжщото мѣсто, около 12 дюл., при съсѣди: Иванчо Цвѣтановъ, Вълчо Деневъ и Йончо Ивановъ, оцѣнена за 60 л., и

6) къща, въ с. Долни-Джбникъ, „Горнята махала“, съ дворъ около 3 дюл. и въ двора зимникъ, при съсѣди: Христо Ивановъ, Мано Радовъ и отъ двѣ страни пжтъ, оцѣнена за 250 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна, поставена при всѣки късъ по отдѣлно.

Желающитъ да купятъ горѣреченитъ имущества, могатъ да са явяватъ на мѣстото на продаванта всѣки присжтственъ день и работни часове и наддаватъ, гдѣто иде имъ се достъпни всичкитъ книжа относящи се по продаванта.

Гр. Плѣвень, 4 ноемврий 1891 год.

3—(4489)—3

Съд. приставаъ: Ц. Тотевъ.

Разградский съдебенъ приставаъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3171.

Съдебний приставаъ при Разградский окр. съдъ има честь да обяви на почитаемата публика, че туря на публиченъ търгъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ района на с. Дуца бакъ, Разградска околия, а именно:

1) половина къща, въ с. Дуца-бакъ, построена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, съ двѣ-стаи, почнова отъ 150 л.; 2) една нива, отъ 8 декара и 8 ара въ мѣстността „Мерошаръ“, почнова отъ 132 л.; 3) нива, отъ 2 декара и 8 ара, въ мѣстността „Камькъ“, оцѣнена за 38 л.; 4) нива, отъ 11 декара и 2 ара, въ сжщата мѣстность, оцѣнена за 168 л.; 5) нива, отъ 4 декара и 8 ара, въ мѣстността „Бюджене“, оцѣнена за 72 л.; 6) нива, отъ 11 декара и 8 ара, въ сжщата мѣстность, оцѣнена за 163 л., и 7) нива, отъ 2 декара и 4 ара, въ сжщата мѣстность, оцѣнена за 36 лева.

Горѣпомѣнжитѣ имоти не сж подъ залогъ и сж собствени на длъжника Хасанъ х. Сюлюмановъ, изъ с. Дуца-бакъ, които се продаватъ за удовлетворение иска на хазната отъ 2,002 л. и 40 ст., съгласно изпълнителний листъ подъ № 3,632, издаденъ отъ Шуменский окр. съдъ на 4 юлий 1891 год.

Желающитъ да купятъ горѣпомѣнжитѣ имоти нека се явятъ въ канцеларията на съдебний приставаъ въ гр. Разградъ гдѣто ще се произведе търга за да наддаватъ всѣкой присжтственъ день и часъ.

Търга ще продължи 31 день отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето обявление въ „Дър. Вѣстникъ“ и отъ послѣ 10 деня за 5% съгласно ст. 465 отъ Врѣм. Съд. Правила.—Гр. Разградъ, 26 ноемврий 1891 год.

2—(4481)—3

Съд. приставаъ: Д. Чомовъ.

Трънський съдебенъ приставаъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3802.

Подписанный, пом. съд. приставаъ при Трънський окр. съдъ, на П-й Царибродски участъкъ, на основание изпълнителний листъ, издаденъ отъ Царибродский мир. съдия на 16 юлий 1891 год. подъ № 1181 и съгласно ст. ст. 451, 454, 455, 456, 457, 458, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, честь имамъ да обяви на почитаемата публика, че слѣдъ трикратно публикуване въ „Дър. Вѣстникъ“, ще продавамъ недвижимитѣ имоти на Ташко и Ачна Йотови отъ с. Калотина, а именно: 1) нива, на Крушле, 2 увр.; 2) нива, Какина нива, 2 увр.; 3) нива, Бачовска бара, 1½ увр.; 4) нива, Средаръ, 1½ увр.; 5) нива, Станковица, 1½ увр.; 6) нива, Станковица, 1½ увр.; 7) нива, Котелево, 2 дюл.; 8) нива, Спасовица, 1½ дюл.; 9) нива, Прѣслопъ, 1½ увр.; 10) нива, Орница, 2 дюл.; 11) нива, Плоча, 2 дюл.; 12) нива и ливада, Въргопъ, 2½ увр.; 13) ковопнище, а и други въргопъ, 1 увр.; 14) ливада, Бегевъ долъ, 1½ увр.; 15) ливада, Котелево, 2½ увр.; 16) ливада, Котелево, 2½ увр.; 17) бранище, Орнице, 1½ дюл.; 18) бранище у церие, 6 дюл.; 19) бранище, Линчинъ въргопъ, 2½ увр.; 20) бранище, Дугикине падине, 8 увр.; 21) нива, Заедница, 2 увр.; 22) нива, жусице, 2½ увр.; 23) нива, Прѣслопъ 1 увр.; 24) нива, подъ край 1 увр.; 25) нива, подъ мъртвина, 1½ увр., и 26) селище.

Тия имоти се намиратъ въ с. Калотина, за удовлетворение искътъ на Теда Кировъ, отъ с. Калотина, за сума 4,445 гроша.—Гр. Царибродъ, 28 ноемврий 1891 год.

2—(4490)—3

Пом. съд. приставаъ: А. П. Илиевъ.

Ст.-Загрийский съд. приставаъ.

ПОВѢСТКА № 2956.

До г-жа Хавизе Ханжмъ Ахмедова, отъ Ст.-Загора, по настоящемъ живуща въ гр. Одринъ (Турция). На основа-

ние изпълнителний листъ подъ № 1,320, издаденъ отъ Ст.-Загорский окр. сѣдъ на 17 априлий 1888 г., въ полза на Ст.-Загорската землед. касса, противъ васъ за 23,270 гроша лира турска 100 гр., лихвата имъ по 12% за год. отъ 17 октоврий 1884 год., сѣдебни разноси 109 л. и 65 ст., отъ която сумма е издължена 4,000 л. на 27 октоврий 1888 год. и съгласно ст. 430 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, съ настоящата си поканвамъ взискателката най късно до 15 дни отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Дър. Вѣстникъ“, да се яви сама или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ вѣренната ми канцелария въ Ст.-Загора и да внесе дългътъ си, а иначе ще се постѣпи къмъ описътъ и продажбата на недвижитѣ ѝ имоти, а именно: 1) една нива, лежаща въ землището на с. Пандаклий, Ст.-Загорска околия, въ мѣстността „Предъ воденицата“, отъ 1 $\frac{1}{2}$ увр., съ страни: воденица, рѣка и Искрю Атанасовъ, и 2) $\frac{1}{8}$ часть отъ водната воденица, називаема „Сараджарка“, състояща се отъ 3 камѣка въ землището на с. Сюютлий, Ст. Загорска околия, съ страни: Саджѣкъ бей, Старата рѣка и пѣтъ, на които днесъ наложихъ запоръ.

Ст.-Загора, 19 ноемврий 1891 год.

1—(4485)—3

Сѣд. приставъ: К. Чакмаковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3461.

Подписанный, пом. сѣд. приставъ при Ст.-Загорский окр. сѣдъ, на IV-й Ново Загорски участѣкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 163, издаденъ отъ II й Ново-Загорский мир. сѣдья на 11 юлий 1890 год., въ полза на Мустафа Рашидовъ, отъ гр. Нова-Загора, срещу Али Ходжа Салиловъ, отъ гр. Нова-Загора, живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, за искъ отъ 16 $\frac{1}{2}$ л. турски, лихвитѣ и разноситѣ по изпълнението и съгласно ст. ст. 454, 455, 456, 462 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, обявямъ на интересующтѣ се лица, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Дър. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ публично въ канцеларията си въ Нова-Загора, слѣдующето длъжничково имущество находяще се въ Нова-Загорското град. землище, а именно:

1) ливада, отъ шесть декара и 4 ара, въ мѣстността „Пиринчликъ“, съ страни: Стоянъ Йорговъ, Диму П. Авраамовъ, Стойко Йорговъ и Ибрямъ Шаханоолу, оцѣнена за 100 л., отъ която цѣна ще почне надаванието.

Желающитѣ г-да да купятъ горното имущество, могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ Канцеларията ми въ гр. Нова-Загора, гдѣто ще се произведе продажбата и записватъ надаванията си.

1—(4534)—3 Пом. сѣд. приставъ: Ст. Н. Чокшевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3383.

Подписанный, Ст. Н. Чокшевъ, пом. сѣд. приставъ при Ст.-Загорский окр. сѣдъ, на IV-й Ново Загорски участѣкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 1,245, издаденъ отъ I-й Ново-Загорски мир. сѣдья на 28 априлий 1890 год. и съгласно ст. ст. 454, 455, 456, 462 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ за знание на интересующитѣ се лица, че слѣдъ трикрат-

ното публикуване настоящето ми въ „Дър. Вѣстникъ“ и и до 31 день ще произведе публична продажба на слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежачи на Емие Мустафова и Фатма Смаилова, отъ с. Алобасъ, Ново-Загорско, а сега живущи въ Турция, а именно:

1) нива, 8 $\frac{1}{2}$ увр., въ „Деринъ Азмакъ“, съ страни: Генчо Йордановъ, Стоянъ Влаховъ, Петку Терзията и азмакъ, оцѣнена за 40 л.; 2) нива, 4 увр., въ „Деринъ Азмакъ“, съ страни: Найдинъ Николовъ, азмакъ, Ваквска нива и Герги Стойкувъ, оцѣнена за 20 л.; 3) нива, 4 увр., подъ „Чаирито“, съ страни: азмакъ, Герги Стойкувъ, Калю Петровъ и Бинковска нива, оцѣнена за 20 лева; 4) нива, 3 увр., подъ „Демирдже“, съ страни: Димитръ Пехливановъ, Стоянъ Влаховъ, Желку Драголовъ и пѣтъ, оцѣнени за 15 л.; 5) нива, 2 увр., въ „Аджлѣжа“, съ страни: Петку Цоневъ, Герги Стойковъ и Бинковска нива, оцѣнена за 10 л.; 6) нива, 3 $\frac{1}{2}$ увр., въ „Аджлѣжа“, съ страни: Колю Миревъ, Герги Друмевъ, Желко Атанасовъ и Бинковска нива, оцѣнена за 20 л.; 7) нива, 2 увр., въ „Сатма Чушме“, съ страни: Желко Драголовъ, рѣка Тунджа, Колю Петровъ и Златю Ански, оцѣнена за 10 л.; 8) нива, 3 увр., въ „Вехти Юртъ“, съ страни: мера, Герги Стойковъ, Петку Цоневъ, Желко Драголовъ, оцѣнена за 15 л.; 9) нива, 8 $\frac{1}{2}$ увр., при „Белата Чушма“, съ страни: Стефанъ Цоневъ, пѣтъ, Генчу Йордановъ и Бинковска нива, оцѣнена за 40 л.; 10) нива, 7 увр., до „Селото“, съ страни: Стефанъ Цоневъ, пѣтъ, Иванъ Калчишковъ и Колю Миревъ, оцѣнена за 35 л.; 11) нива, 1 $\frac{3}{4}$ увр., подъ „Селото“, съ страни: Генчо Йордановъ, Стефанъ Цонювъ, Герги Джамбазовъ и Желю Джамбазовъ, оцѣнена за 10 л.; 12) нива, 4 увр., въ „Кара Баиръ“, съ страни: Генчо Йордановъ, мера, х. Георги и Меумедъ Оджа Терзиолу, оцѣнена за 20 л.; 13) нива, 3 увр., въ „Кара Баиръ“, съ страни: Генчо Йордановъ, х. Георги, Колю Ивановъ и Иванъ Мариновъ, оцѣнена за 15 л.; 14) нива, 1 $\frac{3}{4}$ увр., въ „Кара Баиръ“, съ страни: Генчо Йордановъ, Георги Джамбазовъ, Желку Драголовъ и Желю Джамбазовъ, оцѣнена за 10 л.; 15) нива, 2 увр., въ „Комлука“, съ страни: Георги Стойковъ, пѣтъ, Генчо Йордановъ и мера, оцѣнена за 10 л.; 16) ливада, 1 $\frac{1}{2}$ увр., подъ „Икисча въ Чамрѣжа“, съ страни: правителствена нива, Генчо Йордановъ, Петръ Куртевъ и Никола Стойковъ, оцѣнена за 15 л.; 17) лозье, $\frac{1}{4}$ увр., въ „Алобаския Меджерликъ“, съ страни: Генчо Йордановъ, Колю Цоневъ, мера и Тодоръ Петровъ, оцѣнено за 10 л.; 18) лозье, $\frac{1}{2}$ лѣха, въ „Кара Баиръ“, съ страни: Генчо Йордановъ, Славъ Казаковъ и Пананотъ Тодоровъ, оцѣнено за 8 л., и 19) лозье, $\frac{1}{2}$ лѣха, въ „Кара Баиръ“, съ страни: Генчо Йордановъ, мера, пѣтъ и Колю Богдановъ, оцѣнено за 8 лева.

Всичкитѣ тѣзи имоти се намиратъ въ землището на с. Алобасъ и ще се продаждъ за удовлетворение искътъ на Д. Караминковъ, отъ гр. Нова-Загора, повѣренникъ на Илия Николовъ, отъ с. Алобасъ и Стефанъ Цоневъ, отъ с. Икисча, състоящъ се отъ 660 л. и др.

Надаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка предвидена въ настоящето обявление.

Желающитѣ г-да да купятъ тѣзи имоти свободни сѣ да присѣтствувать всѣкой присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми въ гр. Нова-Загора и да надаватъ.

1—(4533)—3 Пом. сѣд. приставъ: Ст. Н. Чокшевъ.